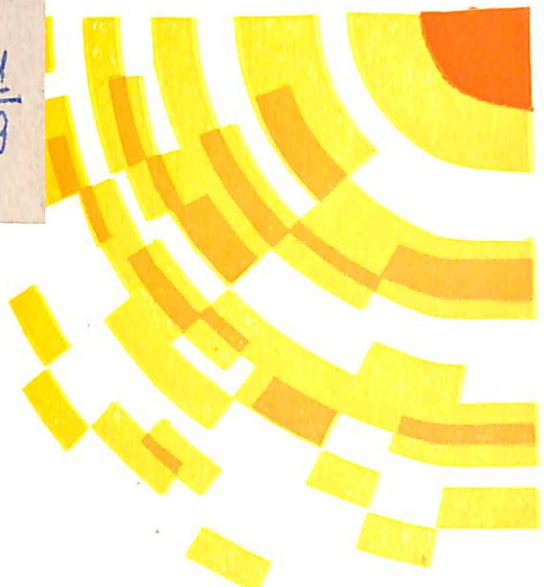

BSH-1
R 79

poezi

**Petraq
Risto**

**SYTE E DITES
VIZATOJ**

8SH-1
R 79

**Petraç
Risto**

**SYTË E DITËS
VIZATOJ**

poezi

SHKURTURA E ...

44444

SHTËPIA BOTUESE
«NAIM FRASHËRI»

Redaktore
SEVIM ARBANA

Piktor
BUJAR MARIKA

Recensues:
Fisnik Sina
Skënder Buçpapaj

TIRANA

Kryeqyteti ynë i pabujshëm në një pikë të globit,
kryeqyteti ynë plot jetë si zemra brenda gjoksit.

Ka kryeqytete që njihen për kuriozitete,
për mrekulli që dehin turistë,
për reklamat e mëdha, për zhurmën, kabaretë...
Ngjyhen, pudrosen kryeqytetet e vjetër,
si aktoret e plakura që pasi zbrasin kuletën
të etura kërkojnë të luajnë Zhuljetën!

Kryeqyteti ynë i ndershëm, i paprekshëm
si flamuri i shpalosur në betejë.
Në baltën tënde të kuqe ke hedhur rrënjët,
si nën petale të bardha lulesh
nën mermer qëndrojnë të rënët.

Kryeqytet i pabujshëm, i vogli me peshë floriri,
i njohur në botë për besnikërinë...

Atdheu ynë, dihet, ka formën e syrit,
ku ti, Tiranë, ndrin si një retinë.

LIDHJET E MIA ME DETIN

Ju nuk i dini gjithë lidhjet e mia me detin,
ç'metaphora marrim e japim me njëri-tjetrin.
Unë u rrita me spiralen e dallgëve të tij,
ai në gjakun tim gjithë dufin e erërave treti.
Pulëbardhat bien si theksa ritmikë mbi vargjet e
dallgëve,
në damarët e mi — poezia e detit.
Natën e kthimit ka shumë drita në shtëpitë e
detarëve,
në damarët e mi — çmallet deti.
Ju nuk i dini gjithë lidhjet e mia me detin
ç'metaphora marrim e japim me njëri-tjetrin.

KUJDESTAR I DALLËNDYSHEVE

Kujdesem për të gjitha çerdhet e dallëndysheve të ikura,

si një koleksionist i pasionuar kujdesem;

zogjtë nuk më premtojnë pasuri me cicërima kur më lënë çelësat e artë në çdo fillim vjeshte.

Kujdesem për të gjitha çerdhet e dallëndysheve të ikura

hyj në to, çlodhem, shkruaj vjersha. . .

(Dallëndyshja është e zezë
po gushën e ka të bardhë,
gushën ku rri kënga.)

Kujdesem për të gjitha çerdhet e dallëndysheve të ikura

për bukurinë e tyre më është dashur dhe të ndeshem,

kujtoj njeriun syhirtë si dy cigare të fikura,
kur desh të prishte një çerdhe.

Po do të vijnë zogjtë, i thashë, dallëndyshet do të kthehen

si fëmijët e qeshur nga shëtitja e së dielës

dhe do t'u bëj një lutje, një lutje të vetme:
të të ngrënë një çerdhe
nën strehën e kapeles!

Kujdesem për të gjitha çerdhet e dallëndysheve të
ikura.

ISHTE DASHURIA

Fryu një erë e ngrohtë mbi lulet e qershisë
dhe të ranë mbi krela. Unë qesha e zogjtë
mbi krye
diçka thanë për ne të dy. Diçka të bukur sepse
në sytë e tyre të vegjël si yje pashë lulet e
qershisë
e fytyrën tënde të skuqur. Sa bukur që ishte!
Sa bukur! Dhe qershia si një vajzë nën vello
ëndërronte frytet e saj. Uji rridhte me qiellin
mbi supe,
me hijen e zogjve, me hijen tënde të bukur
e me dridhjen e ndjenjave të mia.
Ti mos hesht. Ti vrapo nëpër pyje dhe mblidh
mana toke në pyllin e gështenjave,
e më fol për natën e fejesës sonë,
për detin që na vinte me urtësinë e tij
për të na thënë diçka, një urim prej gjyshi.
Sa bukur, e dashur! Ti e njeh gjuhën e luleve
dhe gjuhën e zogjve; ti je dirigjentja e tyre,
e violave dhe e sazeve të natyrës, e fyellit të erës

dhe e luleve-nota nga nokturni i pranverës.
Fryu një erë e ngrohtë mbi lulet e qershisë,
një fyell i artë rrëzoi dy nota muzikore
mbi krelat e tua e mbi buzët e mia.

Ishte dashuria.